9 Hy die de pet foar ’e eagen, sei efkes letter: “Amen”. En gie nei ’ter de klean op ’e stoel hong hie yn ’e bedstee, wer ’t er sa yn sliep foel. Dat het reinde de nachts, dearde him net. De oare deis wie ’t moai waer en skynde de sinne, ta syn bliidens. Der kaem er Sietse bij him oan mei de lytse bern. Hja seachen mei heit en Sake yn ’t skiep- en geitehok. Der wei de kippen (hinnen neamde Sake: dy beestkes). Der ynienen joech de hoanne in gjalp, dat de beide bern, dien yn ’t stapke efterút. Heit en Sake hiene der wille om… Stadichoan giene hja wer by Sake troch hûs, nei bûten en wer nei pake ta. Die lake ik al om har aventoeren. ’t Wie al hast wer itens tiid. Men en muoike laken al, de’t folkje sa moai, op tiid en oere thús wie, sa dat hja mar wer fuort farre koenen. Moar hja hiene wol skriemd. Dat seach heit wol! Hja skriemden! Om de twade mem, die ’t sa hastich, wei rekke wie. Mei kanker. Ek de beppe fan de lytse bern, die ’t sa geniet hiene fan alles, jir. Altyd as hja wer by pake wiene, en muoike ’t harren wer sa nei ’t sin makke hie, rekke hja net út praat en ut tsjantelle, hoe moai as ’t der wie, dêr. Heit en mem, wiene sa bliid, mei dit plezier. Sake brocht harren wer nei de train. Mei de riderij yn sa, gie dit inkele jierren troch. En de wrâldkriich, gie troch… En ek, Nederlân siet kop en earen yn ’e mobilisaasje. De O.W. ers waarden ryk, de oare minsken? Hja seachen it socialisme, as de redding… Het Kristlik diel fan de naesje sochten it by ’t leauwen. Mar… hja seachen wol dat der mear dingen wurde moasten… Sa giene de dagen en kamen de nachten, mei soargen om’t men net seach! Om’t men net wist, hoe’t men dingen stjoere soe. Om’t men gjin politicus wie. En hja, de politisy moasten it dwaen, hoe dan ek! Dêr tilde ik Sake mei om, wylst er syn bistkes beredde. Hy miste de beide bern. Dy hie er wer nei de train brocht mei harn heiten men. Oars sieten hja sims by him oan ’e tafel en preune hiel foarsoarchich fan syn kofje dy ’t er harn in lytsje kopkes foar sette. Mei in stikje koke d’r by, wylst hja hiel foarsichtich om harren hinne seachen. Wat wie er wiis mei dy twa… En dan founen hja poes sa leaf. Dy siet altyd op ’e hoek fan ’e tafel. Hiel wetig mei de sturt er by del. Sa siet er de bern oan to sjen. Dan wêr’t mei Sake seach er …	*Uitleg* *Het fragment beschrijft een rustige dag op de boerderij, waar de kinderen langs de dieren en het leven op het erf gaan.* *Tegelijk is er verdriet: de kinderen rouwen om hun overleden (stief)moeder en ook het gemis van familie is voelbaar. De bezoeken aan pake en muoike geven warmte en houvast, en worden een terugkerend ritme.* *Daartegenover staat de onrust van de wereld: de oorlog en mobilisatie, en onzekerheid over de toekomst. Sake voelt vooral het gemis van de kinderen wanneer ze weer vertrekken, wat het persoonlijke gemis extra benadrukt.*

9 Hy die de pot foar 'e eagen, sei efkes letter: „Amen." En gie (nei 't de klean
op 'e stoel hong hie), yn 'e bedstee, wêr 't er sa yn sliep foel.
Dat het reinde de nachts, deerde him net. De oare deis wie 't moai
waer en skynde de sinne, ta syn bliidens. Dêr kaem ik dizze by him oan
mei de lytse bern. Hja seachen, mei heit en Sake, yn 't skype- en geitehok.
Der, wei nei de kypen (hinnen neamde Sake Idie beestkes.)
Dêr ynienen joech I de hoanne ien gjalp. dat de beide bern diene
in stapke efterút. Heit en Sake hiene der wille om... Skedichoan
giene hja, wer by Sake, troch hûs, nei bûten en wer nei pake ta.
Die lake ik al om harn, aventûren.
't Wie al hast wer itenstiid. Mem en mouike laken al dat
't folkje sa moaij, op tiid en ûre thûs wie, sa dat hja mar wer
foartfarre koenen. Mar hja hiene wol skriemd. Dat seach heit
wol. Hja skriemden! Om de twadde mem, dat 't sa hastich, wei
rekke wie. Mei kanker. Ek de beppe van de lytse bern, die 't sa
geniet hiene fen alles, jir. Allyd as hja wer by pake wierne en mouike
't harn wer sa, nei 't sin makke hie, rekken hja net út praet en út
tsjintelle, hoe moay as 't der wêst, hie. Heit en mem, wierne ek,
sa blid, mei dit plezier. Sake brocht harn wer, nei de train
mei de ridery en sa, gie dat inkelde jierren troch! En de wrâld-
krig, gie troch... En ik, Nederlân siet kop en earen yn 'e mobelisaasje.
Die, O. W. ers wôrden ryk, de oare minsken? Hja seachen Ve.
't socialisme, as de redding... Het Kristlek diel fen de naesje
sochten 't by 't Leauwe. Mar... hja seachen wol, dat er mear dingen
dwaen, wirde moasten... Sa giene, de dagen en komen de nachten, mei
soargen, om't men net seach! Om't men net wiste hoe 't men de
dingen stjûre scol. Om't men gjin politicus wie. En hja „de politici"
moasten 't dwaen, hoe den ek!
Dêr lilde ik Sake mei om, wylst er syn bisker berêdde. Hy miste
de beide bern Die, hie 'r, wer nei de train brocht mei heit en
Oars sieten hja sims by him oan 'e taffel en preuwe mem
hiel forsichtig fen syn kofje die 't harn yn lytse kopkes foar
sette, mei 'n stikje koke d'r by, wylst hja hiel foarsichtig,
om har 'n hinne seachen. Wiet, wie it wis mei die twa.
En den founen hja poes sa leaf. Die siet allyd op 'e hoek fen 'e taffel. Hiel wetig (mei
de sturt er by del) sa siet er de bern oan to sjen. Dan wer nei Sake seach er